



EVROPSKÁ CENTRÁLNÍ BANKA
EUROSYSTEM

STANOVISKO EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY

ze dne 31. května 2012

k zákonu o České národní bance

(CON/2012/44)

Úvod a právní základ

Dne 26. března 2012 obdržela Evropská centrální banka (ECB) od Ministerstva financí České republiky žádost o stanovisko k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (dále jen „návrh zákona“).

Pravomoc ECB zaujmout stanovisko je založena na čl. 127 odst. 4 a čl. 282 odst. 5 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) a na třetí odrážce čl. 2 odst. 1 rozhodnutí Rady 98/415/ES ze dne 29. června 1998 o konzultacích vnitrostátních orgánů s Evropskou centrální bankou k návrhům právních předpisů¹, neboť návrh zákona se týká České národní banky (ČNB). V souladu s čl. 17.5 první větou jednacího řádu Evropské centrální banky přijala toto stanovisko Rada guvernérů.

1. Účel návrhu zákona

Návrh zákona v první řadě směřuje k vyřešení určitých otázek, na které v souvislosti se zákonem č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ČNB“), ve svých konvergenčních zprávách² poukázala ECB a Evropská komise. Za tímto účelem jsou provedeny zejména změny ustanovení, jež se týkají důvodů pro odvolání guvernéra a jiných členů bankovní rady, povinnosti mlčenlivosti a zákazu měnového financování. Záměrem návrhu zákona je též posílení mandátu ČNB jakožto instituce odpovědné za zajišťování finanční stability a bezpečného fungování finančního systému v České republice. Návrh zákona rovněž upřesňuje, že jedním z úkolů ČNB v této souvislosti je vytvářet makrobezpečnostní politiku. Další navrhované změny zahrnují: a) podrobnější a rozsáhlejší právní úpravu týkající se výkaznictví a statistiky, která vychází z právních předpisů Unie; b) legislativní vyjasnění, pokud se týká nakládání s majetkem ČNB včetně devizových rezerv; c) bližší vymezení pravomocí ČNB v oblasti dohledu nad platebními a vypořádacími systémy; d) zrušení pravomoci ČNB vydávat opatření, která mají být jakožto zvláštní regulační nástroj nahrazena vyhláškami nebo sděleními ČNB; e) nezbytné úpravy ustanovení týkajících se správních deliktů a správních řízení a f) zrušení Výboru pro finanční trh jakožto poradního orgánu bankovní rady. V zájmu ujasnění otázek týkajících se

¹ Úř. věst. L 189, 3.7.1998, s. 42.

² Viz např. Konvergenční zpráva ECB z května 2010.

aplikace a systematiky zákona dále dochází k několika změnám ve vnitřním uspořádání zákona o ČNB. Návrh zákona neobsahuje žádné změny, které jsou nezbytné k právní integraci ČNB do Eurosystemu.

2. Nezávislost centrální banky

2.1 *Obecná připomínka*

Podle článku 131 SFEU každý členský stát zajistí, aby jeho vnitrostátní právní předpisy byly slučitelné se Smlouvami a se statutem Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky (dále jen „statut ESCB“). Přizpůsobit vnitrostátní právní předpisy lze cestou odkazů na Smlouvy a Statut, začleněním jejich ustanovení s příslušným odkazem, odstraněním nesouladu nebo kombinací těchto metod.³ V tomto kontextu ECB poznamenává, že novelizovaný článek 6 odst. 12 zákona o ČNB, který má reprodukovat ustanovení článku 14.2 statutu ESCB, odkazuje výlučně na SFEU, ačkoli podle článku 14.2 statutu ESCB v případě odvolání guvernéra z funkce může být věc předložena k rozhodnutí Soudnímu dvoru, a to z důvodu porušení obou Smluv (nebo jakékoli jejich přílohy či protokolu k nim). Obdobně novelizovaný článek 9 zákona o ČNB, který má reprodukovat článek 130 SFEU, zmiňuje pouze plnění úkolů a povinností svěřených [ČNB, bankovní radě či jejím členům] SFEU a statutem ESCB, ačkoli podle článku 130 SFEU platí princip nezávislosti centrální banky pro úkoly a povinnosti svěřené jim oběma Smlouvami a statutem ESCB, tedy zahrnuta je i Smlouva o Evropské unii. Z těchto důvodů ECB doporučuje čl. 6 odst. 12 a článek 9 zákona o ČNB v zájmu konzistentnosti upravit.

2.2 *Funkční nezávislost*

V souladu s čl. 127 odst. 1 SFEU by mělo být uvedeno, že sekundárním cílem ČNB, který spočívá v tom, že ČNB „pečuje o finanční stabilitu a o bezpečné fungování finančního systému v České republice“⁴, není dotčen hlavní cíl ČNB, kterým je péče o cenovou stabilitu.

2.3 *Institucionální nezávislost*

ECB si všímá skutečnosti, že návrh zákona neodstraňuje stávající nedostatky zákona o ČNB v oblasti institucionální nezávislosti⁵. Na základě ustanovení § 3 zákona o ČNB je tak Česká národní banka povinna podávat Poslanecké sněmovně Parlamentu nejméně dvakrát ročně k projednání zprávu o měnovém vývoji. Usnese-li se na tom Poslanecká sněmovna, Česká národní banka předloží mimořádnou zprávu o měnovém vývoji připravenou v souladu s tímto usnesením. Poslanecká sněmovna zprávu o měnovém vývoji vezme na vědomí nebo si vyžádá její doplnění; zpráva musí být doplněna podle požadavku Poslanecké sněmovny. Tyto pravomoci Parlamentu by mohly případně vést k porušení zákazu udílení pokynů národním centrálním bankám podle článku 130 SFEU a článku 7 statutu ESCB. Kromě toho vyžaduje ustanovení § 47 odst. 5 zákona o ČNB, aby v případě, že Poslanecká sněmovna odmítne zprávu o výsledku hospodaření, ČNB předložila

³ Viz Konvergenční zpráva ECB z května 2012, s. 24.

⁴ Novelizované ustanovení § 2 odst. 1 zákona o ČNB.

⁵ Viz Konvergenční zpráva ECB z května 2012, s. 302-303.

zpřesněnou a doplněnou zprávu. Tato zpráva musí být zpřesněna a doplněna podle požadavků Poslanecké sněmovny. Tyto pravomoci Parlamentu porušují zákaz schvalování či rušení rozhodnutí a pozastavování či odkládání jejich účinnosti. Ustanovení § 3 a § 47 odst. 5 zákona o ČNB jsou proto neslučitelná s nezávislostí centrální banky a měla by být odpovídajícím způsobem upravena.

Na základě novelizovaného ustanovení § 9 odst. 1 zákona o ČNB nesmějí ČNB, bankovní rada ani žádný člen bankovní rady při plnění hlavního cíle ČNB a při výkonu pravomocí a plnění úkolů a povinností svěřených jim SFEU a statutem ESCB vyžadovat ani přijímat pokyny od prezidenta republiky, Parlamentu, vlády, správních úřadů České republiky, dále od orgánů, institucí nebo jiných subjektů Evropské unie, od vlád členských států Evropské unie nebo od jakéhokoli jiného subjektu. Novelizované ustanovení § 9 odst. 1 zákona o ČNB nezakazuje, aby vláda ovlivňovala členy rozhodovacích orgánů ČNB, pokud by to mohlo ovlivňovat plnění úkolů ČNB souvisejících s ESCB. V tomto ohledu je třeba zákon o ČNB upravit tak, aby byl zcela v souladu s článkem 130 SFEU a článkem 7 statutu ESCB.

2.4 *Osobní nezávislost*

Článek 14.2 statutu ESCB mimo jiné stanoví, že guvernér národní centrální banky, který byl odvolán z funkce, nebo Rada guvernérů může podat žalobu k Soudnímu dvoru, a to z důvodu porušení Smluv nebo některé právní normy vydané k jejich provedení. Pokud jde o přezkum ze strany Soudního dvora, vnitrostátní právní předpisy by buď měly odkazovat na statut ESCB nebo právo na podání žaloby proti takovému rozhodnutí k Soudnímu dvoru nezmiňovat (neboť článek 14.2 statutu ESCB je přímo použitelný).⁶ Novelizované ustanovení § 6 odst. 12 zákona o ČNB neuplatňuje ani jeden z těchto dvou postupů a není v souladu s článkem 14.2 statutu ESCB, a to pokud se týká dne, od něhož guvernér může napadnout rozhodnutí o odvolání. Kromě toho není třeba do zákona o ČNB transponovat právo ECB podat žalobu ohledně rozhodnutí o odvolání k Soudnímu dvoru, neboť toto právo vyplývá přímo z článku 14.2 statutu ESCB.

Pokud se týká ostatních členů bankovní rady a jak je uvedeno v konvergenčních zprávách ECB⁷, návrh zákona zvláště nezakotvuje právo na přezkum rozhodnutí o odvolání člena bankovní rady ČNB (s výjimkou guvernéra), který se účastní plnění úkolů souvisejících s ESCB, národními soudy. I když se má za to, že toto právo vyplývá z obecných právních předpisů, výslovné zakotvení tohoto práva na přezkum by mohlo zvýšit právní jistotu.

2.5 *Finanční nezávislost*

ECB odkazuje na svou konvergenční zprávu z roku 2012⁸ a na skutečnost, že ČNB dlouhodobě vykazuje záporný vlastní kapitál.

⁶ Viz např. Konvergenční zpráva ECB z května 2012, s. 29.

⁷ Viz např. Konvergenční zpráva ECB z května 2012, s. 304.

⁸ Viz Konvergenční zpráva ECB z května 2012, s. 304.

3. Zákaz měnového financování

- 3.1 ECB vychází z toho, že cílem nového ustanovení § 34a zákona o ČNB je napravit nedostatky, které ECB v souvislosti se zákazem měnového financování zdůraznila ve své konvergenční zprávě. ECB proto navrhované změny vítá. Všímá si však skutečnosti, že namísto toho, aby stanovilo výjimku ze zákazu měnového financování ve prospěch úvěrových institucí ve veřejném vlastnictví v souvislosti s poskytováním peněžních prostředků, stanoví nové ustanovení § 34a odst. 2 zákona o ČNB tuto výjimku odkazem na „banky, zahraniční banky a spořitelní a úvěrní družstva“. Jak je uvedeno v konvergenční zprávě ECB⁹, není obecně třeba článek 123 SFEU doplněn nařízením (ES) č. 3603/93 ze dne 13. prosince 1993, kterým se upřesňují definice pro použití zákazů uvedených v člancích 104 a 104b odst. 1 Smlouvy¹⁰, transponovat do vnitrostátních právních předpisů, neboť jak tento článek, tak uvedené nařízení jsou přímo použitelné. Pokud však jsou tato ustanovení ve vnitrostátních právních předpisech reprodukována, nesmějí tyto předpisy zužovat rozsah zákazu měnového financování, ani rozšiřovat rámec výjimek stanovených právem Unie. V tomto ohledu ECB bere na vědomí skutečnost, že sektorové právní předpisy, tj. zákon o bankách a zákon o spořitelních a úvěrních družstvech¹¹, vymezují, že banky, zahraniční banky a spořitelní a úvěrní družstva spadají pod definici úvěrových institucí¹². Příslušné vnitrostátní právní předpisy by však měly obsahovat výslovný odkaz na zdroj, z něhož pocházejí.¹³ Nové ustanovení § 34a odst. 2 zákona o ČNB by proto mělo obsahovat výslovný odkaz na čl. 123 odst. 2 SFEU.
- 3.2 Ustanovení § 28 zákona o ČNB stanoví, že ČNB může od bank nakupovat, popřípadě jim prodávat státní dluhopisy nebo jiné cenné papíry se státní zárukou. ECB poznamenává, že zatímco nákup dluhových nástrojů od veřejného sektoru na druhotném trhu je v zásadě dovozen, nařízení Rady (ES) č. 3603/93 v 7. bodě odůvodnění vyjasňuje, že odkupů na druhotném trhu nesmí být využito k obcházení účelu článku 123 SFEU. S cílem zajistit soulad se zákazem měnového financování by proto mělo být zajištěno, aby při použití ustanovení § 28 byly tyto nákupy prováděny zcela v souladu s cíli článku 123 SFEU, zejména s: a) hlavním cílem cenové stability, b) nezávislostí centrální banky a c) fiskální disciplínou.
- 3.3 Novelizované ustanovení § 30 zákona o ČNB bez dalších podrobností stanoví, že ČNB vede účty podle rozpočtových pravidel. Jak je uvedeno v konvergenční zprávě ECB¹⁴, vnitrostátní právní předpisy, které národní centrální bance umožňují spravovat vládní vklady a vést vládní účty nepředstavují z hlediska souladu se zákazem měnového financování problém, pokud takové

⁹ Viz Konvergenční zpráva ECB z května 2012, s. 37.

¹⁰ Úř. věst. L 332, 31.12.1993, s. 1.

¹¹ Zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech, ve znění pozdějších předpisů.

¹² Čl. 4 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu (Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1) definuje úvěrovou instituci jako „podnik, jehož činnost spočívá v přijímání vkladů nebo jiných splatných peněžních prostředků od veřejnosti a poskytování úvěrů na vlastní účet“.

¹³ Viz Konvergenční zpráva ECB z května 2012, s. 24.

¹⁴ Viz Konvergenční zpráva ECB z května 2012, s. 40.

předpisy neumožňují poskytnutí úvěru, včetně jednodenního přečerpaní účtů, a pokud tyto vklady nebo zůstatky běžných účtů nejsou úročeny nad úroveň tržních sazeb.

- 3.4 ECB bere na vědomí, že ustanovení § 31 a nové ustanovení § 31a zákona o ČNB se týkají činnosti, kterou má ČNB vykonávat jako agent státu. S ohledem na článek 21.2 statutu ESCB, který výslovně uznává, že poskytování služeb fiskálního agenta je legitimní funkcí, kterou tradičně vykonávají centrální banky, ECB uvádí, že poskytování služeb fiskálního agenta¹⁵ ze strany centrálních bank je v souladu se zákazem měnového financování, pokud tyto služby nepřekračují rozsah funkce fiskálního agenta a nepředstavují financování povinností veřejného sektoru vůči třetím osobám ze strany centrální banky¹⁶ ani úvěrování veřejného sektoru ze strany centrální banky mimo úzce vymezené výjimky uvedené v nařízení (ES) č. 3603/93¹⁷. ECB má za to, že bezúplatné poskytování služeb fiskálního agenta ze strany ČNB na základě nového ustanovení § 31a zákona o ČNB nezakládá obavy ohledně měnového financování, pokud se jedná o základní služby fiskálního agenta. Pokud se týká možné činnosti ČNB podle ustanovení § 31 zákona o ČNB, jež se týká správy, splácení a převodů státních dluhopisů, výplaty úroků z těchto dluhopisů, popřípadě další požadované činnosti, zákon stanoví, že úhrada se stanoví na základě dohody s Ministerstvem financí. V zájmu zajištění úplného souladu se zákazem měnového financování podle článku 123 SFEU je třeba zajistit, aby tato činnost nezahrnovala žádné financování ze strany ČNB, a to ani formou dočasného financování. ECB bere na vědomí, že na základě stávajících opatření jsou splátky státních dluhopisů a výplata kupónových výnosů financovány ze zůstatků vládních účtů a že ČNB s výjimkou poskytování vnitrodenního financování neposkytuje žádnou formu financování, což je v souladu se zákazem měnového financování.

4. Právní integrace ČNB do Eurosystemu

K právní integraci národních centrálních bank do Eurosystemu je třeba vnitrostátní právní předpisy upravit tak, aby umožňovaly plnění úkolů souvisejících s Eurosystemem a plnění rozhodnutí ECB, jakmile příslušný členský stát přijme euro. ECB upozorňuje konzultující orgán na skutečnost, že za účelem dosažení souladu s článkem 131 SFEU bylo nutné příslušné české právní předpisy přizpůsobit ke dni vstupu České republiky do Unie, tj. k 1. květnu 2004. Úpravy nezbytné k zajištění plné integrace ČNB do Eurosystemu však musí nabýt účinnosti až ke dni, kdy Česká

¹⁵ Viz Konvergenční zpráva ECB z května 2012, s. 39, v níž se uvádí, že: „Účelem článku 21.2 Statutu je umožnit národním centrálním bankám, aby po převedení pravomocí v oblasti měnové politiky na Eurosystem pokračovaly v poskytování služby fiskálního agenta, kterou tradičně poskytují centrální banky vládám a jiným veřejným subjektům, aniž by tím automaticky porušily zákaz měnového financování“. Viz rovněž např. stanovisko CON/2009/23. Všechna stanoviska ECB jsou zveřejněna na internetových stránkách ECB www.ecb.europa.eu.

¹⁶ Toto je jedna z zakázaných forem měnového financování; viz čl. 1 odst. 1 písm. b) odrážka ii) nařízení (ES) č. 3603/93, kterým se upřesňují definice pro použití zákazů uvedených v člancích 104 a 104b odst. 1 Smlouvy. Viz Konvergenční zpráva ECB z května 2008, s. 233, která uvádí, že poskytování administrativní a finanční podpory finančnímu arbitrovi - správnímu orgánu, který je zcela nezávislý na centrální bance – ze strany ČNB představuje formu financování povinností veřejného sektoru ze strany centrální banky.

¹⁷ Viz článek 4 (vnitrodenní úvěry, které nelze prodlužovat), článek 5 (připsání šeků vystavených třetími osobami na účet veřejného sektoru za určitých podmínek) a článek 6 (držba mincí vydaných veřejným sektorem na jeho vlastní účet v rámci určitých mezí) nařízení (ES) č. 3603/93.

republika přijme euro. Konvergenční zpráva ECB z roku 2010 uvádí řadu ustanovení zákona o ČNB a zákona č. 2/1969 Sb.¹⁸, jež je třeba přizpůsobit, aby byla zajištěna slučitelnost se SFEU a statutem ESCB, pokud jde o úkoly, které souvisejí s Eurosystemem.

Sekundární cíle národní centrální banky musí být v souladu s její povinností podporovat obecné hospodářské politiky v Unii se záměrem přispět k dosažení cílů stanovených v článku 3 Smlouvy o Evropské unii, což je sám o sobě cíl, jenž je formulován tak, že jím není dotčeno udržování cenové stability.¹⁹ Z novelizovaného ustanovení § 2 odst. 1 zákona o ČNB by proto mělo být zřejmé, že cíl v oblasti finanční stability je podřazen sekundárnímu cíli ESCB²⁰, jenž je uveden v poslední větě novelizovaného ustanovení § 2 odst. 1.

5. Úloha ČNB v makrobezpečnostním dohledu

- 5.1 ECB vítá navrhované změny zákona o ČNB, kterými se ČNB svěřují konkrétní úkoly v oblasti makrobezpečnostní politiky. Je toho názoru, že ECB a národní centrální banky by měly hrát vedoucí úlohu v makrobezpečnostním dohledu vzhledem ke svým odborným znalostem a stávající odpovědnosti v oblasti finanční stability, tak jak je uvedeno v návrhu zákona. Vzhledem k těmto skutečnostem by ECB ráda poukázala na doporučení Evropské rady pro systémová rizika ze dne 22. prosince 2011 o makrobezpečnostním mandátu vnitrostátních orgánů²¹ a konkrétně na následující aspekty plnění úkolů ČNB v oblasti makrobezpečnostního dohledu.
- 5.2 Zaprvé, návrh zákona opravňuje ČNB k tomu, aby k zabezpečení svých úkolů vyžadovala potřebné informace a podklady ve formě statistických výkazů a výkazů pro účely dohledu, doplňkových informací nebo hlášení (dále jen „výkazy“) od vymezených vykazujících osob.²² Podle návrhu zákona může ČNB tyto výkazy používat k zabezpečení všech svých úkolů, nestanoví-li jiný právní předpis jinak.²³ ECB vychází z toho, že ČNB by tedy byla oprávněna v zájmu plnění svých úkolů v oblasti makrobezpečnostního dohledu vyžadovat a včas získávat veškeré údaje a informace, které jsou shromažďovány od vykazujících subjektů, jako jsou všechny finanční instituce a jiné osoby disponující takovými informacemi, tak jak je uvedeno v novém § 41 zákona o ČNB, včetně jiných informací, než jsou v současné době shromažďovány pro účely dohledu nad finančními institucemi.²⁴

18 Zákon č. 2/1969 Sb. o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

19 Viz stanoviska CON/2010/30 a CON/2010/48.

20 Viz čl. 127 odst. 1 a čl. 282 odst. 2 SFEU.

21 Viz doporučení Evropské rady pro systémová rizika ESRB/2011/3 ze dne 22. prosince 2011 o makrobezpečnostním mandátu vnitrostátních orgánů (Úř. věst. C 41, 14.2.2012, s. 1). Viz též 24. bod odůvodnění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o makrobezpečnostním dohledu nad finančním systémem na úrovni Evropské unie a o zřízení Evropské rady pro systémová rizika (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 1).

22 Viz nové ustanovení § 41 odst. 1 zákona o ČNB.

23 Viz nové ustanovení § 41 odst. 2 zákona o ČNB.

24 Viz doporučení C(2) obsažené v doporučení ESRB/2011/3.

5.4 Zadruhé, zákon o ČNB v novelizovaném znění stanoví, že ČNB „spolupracuje na tvorbě makrobezpečnostní politiky s příslušnými orgány státu“²⁵, že „je součástí Evropského systému dohledu nad finančními trhy a spolupracuje s Evropskou radou pro systémová rizika a evropskými orgány dohledu“²⁶ a že „spolupracuje a v rámci své působnosti sjednává dohody s ústředními bankami jiných států, zahraničními orgány zabývajícími se dohledem nad finančním trhem, s mezinárodními finančními organizacemi a mezinárodními organizacemi zabývajícími se dohledem nad finančním trhem“²⁷. ECB má za to, že tato ustanovení by mohla navíc konkrétně stanovit, že makrobezpečnostní orgán je oprávněn vyměňovat si informace s ostatními centrálními bankami, makrobezpečnostními orgány a s ESRB, zejména o opatřeních přijatých k řešení systémových rizik na vnitrostátní úrovni.

6. Statistika a výkaznictví

6.1 ECB si všímá podrobné a rozšířené právní úpravy týkající se výkaznictví a statistiky, která je založena na právních předpisech Unie a zavádí režim utajování statistických informací.

6.2 Článek 5 statutu ESCB a nařízení (ES) č. 2533/98²⁸ představují právní základ, podle něhož ECB ve spolupráci s národními centrálními bankami shromažďuje statistické informace, které jsou nezbytné pro plnění úkolů ESCB. Ačkoliv návrh zákona odkazuje na nařízení (ES) č. 2533/98, nejsou některá ustanovení návrhu v plném rozsahu v souladu s čl. 8 odst. 4 uvedeného nařízení. Podle čl. 8 odst. 4 se předávání důvěrných statistických informací, které byly shromážděny podle článku 5 statutu ESCB, „uskutečňuje a) v rozsahu a na úrovni podrobnosti, jež jsou nezbytné pro plnění úkolů ESCB uvedených ve Smlouvě, nebo b) pokud je takové předávání nezbytné pro účinný vývoj, vypracovávání nebo šíření statistik podle článku 5 statutu [ESCB] nebo pro zvýšení jejich kvality“. Nová ustanovení §§ 43e a 43f odst. 1 písm. a) a c) zákona o ČNB omezují předávání důvěrných statistických informací, jež může ČNB poskytnout ESCB, na statistické účely. V tomto ohledu by měl být návrh zákona změněn tak, aby umožňoval též předávání důvěrných statistických informací v souladu s čl. 8 odst. 4 písm. a) nařízení (ES) č. 2533/98.

Toto stanovisko bude zveřejněno na internetových stránkách ECB.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 31. května 2012.

[podpis]

Viceprezident ECB
Vítor CONSTÂNCIO

²⁵ Viz nové ustanovení § 2 odst. 2 písm. e) zákona o ČNB.

²⁶ Viz článek 2a zákona o ČNB.

²⁷ Viz nový čl. 2 odst. 3 zákona o ČNB.

²⁸ Nařízení Rady (ES) č. 2533/98 ze dne 23. listopadu 1998 o shromažďování statistických informací Evropskou centrální bankou (Úř. věst. 318, 27.11.1998, s. 8).